

Αγάπησε το σταυρό σου (Κυριακή Γ' Νηστειών) .

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

**«Όστις θέλει οπίσω μου ελθεί...
αράτω τον σταυρόν αυτού...»
(Μάρκ. 8:34).**

Βασικό το θέμα. Θεμελιώδες για την ύπαρξή μας. Η ζωή μας δεν είναι κάτι τυχαίο. Έχει κάποιο σκοπό. Το καθετί στον κόσμο έχει κάποιο σκοπό. Από τα πιο πνευματική και άυλα όντα ως τα πιο υλικά αντικείμενα. Ο Θεός έχει τοποθετήσει καθένα σε κάποια θέση. Με πανσοφία έχει ορίσει για το καθένα έναν προορισμό.

Μέσα στη μεγαλειώδη δημιουργία ο άνθρωπος. Η κορωνίδα των θεϊκών δημιουργημάτων. Σ' αυτόν ενώνεται αναπόσπαστα το πνεύμα με την ύλη. Ψυχή και σώμα αδιάσπαστα ενωμένα αποτελούν την υπόστασή του. Έχει την αποστολή του ο βασιλιάς αυτός των κτισμάτων. Μια απόστολη μεγάλη, ηγεμονική, θεϊκή. Όσο θαυμαστή η αξία του, τόσο εξάίρετος και ο προορισμός του.

Καθένας μας έχει να παίξει κάποιο ρόλο στη ζωή. Ένα ρόλο που κανείς άλλος δεν είναι δυνατό να τον υποδυθεί. Όσο κι αν ταιριάζουν οι χαρακτήρες, όσο κι αν συμφωνούν οι ιδέες, κι αν τα ιδανικά είναι κοινά, καθένας κάτι ξεχωριστό έχει να προσφέρει. Είναι δυνατό να υπάρχουν συμφέροντα ταυτισμένα ή επιδιώξεις κοινές. Με άλλον τρόπο θα ενεργήσει ο ένας, με διαφορετικό ο άλλος. Μια ειδικότερη αποστολή έχει

καθένας από τους συνεργάτες και σ' αυτό το έργο που τυχόν από κοινού αποφασίζουν και εκτελούν.

Αυτό το ιδιαίτερο έργο, την ειδικότερη αποστολή, τη συγκεκριμένη επιδίωξη πρέπει να την ξεκαθαρίσουμε μέσα μας. Να το νιώσουμε πως έχουμε μια ξεχωριστή αξία. Πως όλοι οφείλουμε μια προσφορά. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει την αξία του. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει τον προορισμό του. Διαφορετικό ίσως από του διπλανού του. Αλλά τον έχει.

Η αρμονία επιτυγχάνεται, όταν διαφορετικά αντικείμενα πάρουν τη θέση που τους πρέπει σε ένα σύνολο. Δείτε τι συμβαίνει σε ένα ζωγραφικό πίνακα. Η κάθε μολυβιά, η κάθε πινελιά έχει τη θέση της. Μια γραμμή να πάει στραβά θα χαθεί η αρμονία. Αν αντίθετα και η πιο μικρή λεπτομέρεια είναι στη θέση της καλοβαλμένη, έχουμε ένα αριστούργημα.

Και με μία συναυλία πάλι το ίδιο συμβαίνει. Όταν παίζει η Φιλαρμονική, το κάθε όργανο παίζει έναν ιδιαίτερο ρόλο. Αν ένα όργανο σταματήσει ή φύγει από τις μουσικές γραμμές ο οργανοπαίκτης, θα έχουμε ατέλεια ή παραφωνία.

Αυτό γίνεται και με τους ανθρώπους. Αν ένας δεν κάμει το καθήκον του, δε νιώθει την αποστολή του, χωλαίνει η αρμονία στο κοινωνικό σύνολο.

Ανάγκη, λοιπόν, να καταλάβουμε κι εσύ κι εγώ, αδελφέ μου, πως έχουμε μία θέση, πιάνουμε έναν τόπο μέσα στην οικογένεια, στην κοινωνία, στο έθνος, στην ανθρωπότητα όλη. Αποτελούμε έναν κρίκο στην αλυσίδα της ζωής. Όχι άβουλο και άψυχο. Έναν κρίκο ζωντανό. Με σκέψη και περιεχόμενο. Με ικανότητες και δυναμισμό. Από την προσφορά μας εξαρτάται η γενική πρόοδος. Ένας κρίκος αν σπάσει ή ατονήσει, η αλυσίδα είναι άχρηστη.

Όλοι έχουμε υποχρέωση να αναλογιστούμε την ξεχωριστή ευθύνη μας και να αναλάβουμε τον αγώνα για την επιτέλεση του προορισμού μας. Στις επάλξεις μας ορθοί. Με το βλέμμα σταθερά στραμμένο προς το στόχο μας. Με το ηθικό ακμαίο. Με αποφασιστικότητα και επιμονή για την πραγμάτωση των σκοπών μας.

Δεν είναι εύκολο πράγματι να κάνει κανένας αυτό που πρέπει. Έχουμε πολλές δυσκολίες να αντιμετωπίσουμε. Η ανταπόκρισή μας στην κλήση μας, το κυνηγητό των επιδιώξεών μας, απαιτούν κόπους και μόχθους και θυσίες. Η αποστολή μας είναι ένας σταυρός. Ένας σταυρός

που καλούμαστε κι εμείς να τον σηκώσουμε, καθώς σήκωσε το δικό Του πρώτος ο Κύριος.

Εκείνος έταξε μιαν αποστολή στον εαυτό Του, την ακολούθησε με συνέπεια, χωρίς παρεκκλίσεις, έφτασε στο Γολγοθά, για να την ολοκληρώσει. Για να πει το «τετέλεσται». Να επικυρώσει με το ίδιο Του το στόμα, να σφραγίσει με τη θυσία της ζωής Του την περάτωση του έργου Του. Αν θέλουμε να ζήσουμε κοντά Του, να είμαστε δικοί Του, υπάρχει ο τρόπος. Καθώς είπε ο ίδιος: «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν... αράτω τον σταυρόν αυτού...» (Ματθ. 16:24).

Η αποστολή του καθενός μας δεν μπορεί να πραγματωθεί με νωχέλεια και με την αρχή της «ήσσονος προσπάθειας». Με το να θέλουμε δηλαδή να πετύχουμε όσο το δυνατόν περισσότερα με όσο το δυνατό μικρότερο κόπο. Η επιτυχία είναι συνυφασμένη με αγώνα. Με προσφορά ολοκληρωτική. Όλο μας το είναι πρέπει να συμμετέχει στην προσπάθεια. Μία διαρκής προσφορά και θυσία να είναι η ζωή μας.

Αυτή η προσφορά και η θυσία, το δόσιμο όλων των ικανοτήτων και δυνάμεών μας πρέπει να γίνει μέλημά μας καθημερινό. Ο ακατάπαυστος αγώνας για το καλό, για την επιτυχία του σκοπού μας, να είναι η τροφή μας. Η μέριμνα και ανησυχία να εξυγιάνουμε τις πράξεις μας, να ξεκαθαρίσουμε τα ελατήριά μας, να μας διακρίνει. Να αγαπήσουμε το έργο που ο καθένας μας καλείται να προσφέρει. Με όλη μας την ψυχή να επιδοθούμε στην επιδίωξή του.

Δεν υπάρχουν ανώτερα και κατώτερα έργα. Μεγάλα και εντυπωσιακά έργα, όταν δεν τα εργαστεί κανένας ευσυνείδητα και ολόψυχα, αποτυγχάνουν. Μικρά και δευτερεύοντα για τα μάτια των ανθρώπων έργα, όταν κανένας τα εργαστεί με όλη του τη δύναμη και το «είναι», όταν τα ταυτίσει με τη ζωή του, αναδεικνύουν τους τίμιους εργάτες, τους επιτυχημένους δημιουργούς.

Αγάπησε, αδελφέ μου, το έργο που σου ανέθεσε ο Θεός. Ό,τι κι αν είναι, είναι ο προορισμός σου. Μία αποστολή υψηλή. Χρειάζεται ν' αγωνιστείς, για να την επιτύχεις. Απαιτούνται κόποι σκληροί, προσπάθειες έντονες και συστηματικές. Μην υποχωρείς. Μην δειλιάζεις. Ανάλαβε τις ευθύνες σου απέναντι στο Θεό και τον εαυτό σου. Απέναντι στην κοινωνία.

Θα σε ειρωνευτούν και θα σε περιπαίξουν, γιατί θέλεις να εργαστείς ευσυνείδητα. Θα σε περιφρονήσουν, γιατί θέλεις να είσαι ειλικρινής και τίμιος. Θα απογοητευτείς ίσως βλέποντας πόσο λίγο εκτιμάται η ευσέβεια, η σεμνότητα, η αγάπη. Θα δοκιμάσεις ακόμη εσωτερικούς

δισταγμούς που θα σε εμποδίσουν να κάνεις ότι η συνείδησή σου υποδεικνύει. Το κακό που φωλιάζει στου καθενός μας την ψυχή θα αντιδράσει ασφαλώς.

Μην πτοείσαι. Αυτός είναι ο σταυρός μας. Τον συνθέτουν δυσκολίες, περιφρονήσεις, απογοητεύσεις, αποτυχίες, δισταγμοί. Οι μεγάλες τρικυμίες της ζωής και τα μικρά καθημερινά μας βάσανα. Των άλλων οι αντιδράσεις, της ψυχής μας η νωχέλεια.

Θα τον σηκώσουμε το σταυρό μας αυτό. Θα τον σηκώσουμε με θάρρος και αισιοδοξία. Θα τον αγαπήσουμε. Γιατί αυτός θα εξασφαλίσει την επιτυχία μας. Συνυφασμένος με τη χαρά θα γίνει της ευτυχίας μας το αίτιο. Η άλλη του πλευρά είναι η Ανάσταση. Η νίκη και η δόξα η ουράνια.

Ας προχωρήσουμε λοιπόν. «Ουκ άξια τα παθήματα του νυν καιρού προς την μέλλουσαν δόξαν αποκαλυφθήναι» (Ρωμ. 8:18). Τίποτα δεν είναι οι δυσκολίες και οι δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε μπροστά στο μεγαλείο του προορισμού μας. Μπροστά στη δόξα που μας περιμένει αιώνια στου αγώνα μας το τέρμα.

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Β', σελ. 142.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>